

14.07.2021 8/и

Господарський суд м. Києва
вул. Богдана Хмельницького, 44-В,
м. Київ, 01054
ел. пошта: inbox@ki.arbitr.gov.ua

Позивач: Київська міська рада
вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044
тел.: (044) 202-73-83
ел. пошта: kmr@kmr.gov.ua
код ЄДРПОУ 22883141

**Відповідач-1: Сільськогосподарське товариство з
обмеженою відповідальністю
«НОВА УКРАЇНА»**
код ЄДРПОУ 32831851
с. Зазим'я, Київська область,
Броварський район, 07415
тел.: (067) 467-35-71

адреса для листування: а/с № 15,
м. Київ, 01014

**Відповідач-2: Приватний нотаріус Київського
міського нотаріального округу
Каравай Надія Володимирівна**
номер свідоцтва 9613
вул. Велика Васильківська, 43, кв. 3,
м. Київ, 01004
тел.: (044) 287-00-19
інші засоби зв'язку невідомі

Позов немайнового характеру

ПОЗОВНА ЗАЯВА

**про визнання протиправними та скасування рішень про державну
реєстрацію речового права, припинення права постійного користування**

Щодо загальних обставин справи

З Державного реєстру речових прав на нерухоме майно встановлено, що приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Каравай Надією Володимирівною прийнято рішення про державну реєстрацію прав від 30.09.2020 №№ 54327210, 54332518, якими зареєстровано право постійного користування за сільськогосподарським товариством з обмеженою відповідальністю «НОВА УКРАЇНА» (далі – СТОВ «НОВА УКРАЇНА») на

земельні ділянки площею 96,2065 га з кадастровим номером 8000000000:62:212:0008 та площею 278,9776 га з кадастровим номером 8000000000:62:211:0127 (далі – Земельні ділянки) з одночасною реєстрацією права комунальної власності на вказані земельні ділянки за територіальною громадою міста Києва в особі Київської міської ради.

Підставою прийняття даних рішень є державний акт на право постійного користування земельною ділянкою, серія та номер Б3085659, виданий у 1981 році Виконавчим комітетом Броварської районної ради народних депутатів, загальною площею 7584,2 га.

Водночас, зазначені земельні ділянки розташовані на території міста Києва і належить на праві власності територіальній громаді міста Києва в особі Київської міської ради.

Так, Київською міською радою прийнято рішення від 21.10.2004 № 655/2065 «Про оформлення сільськогосподарському товариству з обмеженою відповідальністю «Нова Україна» права користування земельними ділянками для ведення товарного сільськогосподарського виробництва в межах Деснянського району м. Києва» (далі – Рішення №655/2065), зокрема одна з земельних ділянок входить в площу новоствореної Земельної ділянки.

На підставі зазначеного рішення було укладено договори оренди від 16.01.2006 №№ 62-6-00295, 62-6-00292, 62-6-00298, 62-6-00302.

В подальшому СТОВ «Нова Україна» звернулась до Київської міської ради з листами-згодами від 19.06.2007 № 26/07, від 28.07.2007 № 28/07 та від 16.05.2008 №№ 02-16/05, 01-16/05 щодо припинення їм права користування земельною ділянкою.

Пункт "а" частини першої статті 141 Земельного кодексу України передбачає, що підставою для припинення права користування є добровільна відмова.

З викладено вбачається, що право користування СТОВ «Нова Україна» зазначеними земельними ділянками, що входить в площу новостворених Земельних ділянок було припинено в силу закону, а саме статті 141 Земельного кодексу України, шляхом добровільної відмови.

Крім того, рішеннями Господарського суду м. Києва від 26.07.2012 №5011-13/1060-2012, від 18.07.2012 №5011-62/1103-2012, від 18.07.2021 №5011-62-52/882-2012 та від 26.07.2012 №5011-10/1408-2012 визнано відсутність права користування СТОВ «Нова Україна» земельними ділянками.

В подальшому, Київська міська рада жодних рішень щодо передачі земельних ділянок з кадастровими номерами 8000000000:62:212:0008 та 8000000000:62:211:0127 у власність чи користування будь-яким фізичним або юридичним особам не приймала.

Крім того звертаємо увагу, що досудовим розслідуванням (у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №42019000000000488 від 08.08.2019 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого за частини 2 статті 364 Кримінального кодексу України) встановлено, що окремі службові особи Головного управління Держгеокадастру у м. Києві, зловживаючи службовими повноваженнями, діючи

усупереч інтересів служби, з метою отримання неправомірної вигоди від юридичних осіб, у порушення вимог, статті 9 Земельного кодексу України, статей 9, 22, 24 Закону України «Про Державний земельний кадастр» та Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, за відсутності волевиявлення власника або користувача земельних ділянок, провели державну реєстрацію 19 земельних ділянок у Оболонському районі м. Києва, присвоївши їм кадастрові номери в тому числі і Земельним ділянкам **8000000000:62:212:0008 та 8000000000:62:211:0127** у Дарницькому районі м. Києва. Внаслідок таких дій, на даний час 19 земельних ділянок, без рішення власника – Київської міської ради, вибули з комунальної власності, що спричинило тяжкі наслідки інтересам територіальної громади міста Києва.

Вказане свідчить про вчинення відповідачами дій, направлених на заволодіння Земельними ділянками поза межами встановленого законодавством України порядку.

Щодо неправомірних дій приватного нотаріуса щодо прийняття рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень та припинення права постійного користування

Приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Каравай Н.В. в порушення встановленого Законом порядку та всупереч передбаченій процедурі державної реєстрації речових прав прийнято протиправні рішення про державну реєстрацію права постійного користування на земельні ділянки з кадастровими номерами 8000000000:62:212:0008 та 8000000000:62:211:0127 за СТОВ «НОВА УКРАЇНА».

Порядок державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень визначено Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (далі – Закон).

Повноваження державного реєстратора встановлені частиною другою статті 10 Закону, до яких, зокрема, належать прийняття рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень та про відмову в державній реєстрації.

За частиною четвертою статті 18 Закону державній реєстрації підлягають виключно заявлені речові права на нерухоме майно та їх обтяження, за умови їх відповідності законодавству і поданим/отриманим документам.

Відповідно до пункту 2 частини третьої статті 10 Закону державний реєстратор перевіряє документи на наявність підстав для проведення реєстраційних дій, зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, зупинення державної реєстрації прав, відмови в державній реєстрації прав та приймає відповідні рішення.

Згідно з частиною першою статті 22 Закону документи, що подаються для державної реєстрації прав, повинні відповідати вимогам, встановленим цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Відповідно до пункту 81² Порядку державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25.12.2015 № 1127, для державної реєстрації права постійного

користування на земельну ділянку подається рішення органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування про надання земельної ділянки у власність чи надання у постійне користування.

Пунктом 3 частини третьої статті 10 Закону встановлено, що під час проведення державної реєстрації прав, що виникли в установленому законодавством порядку до 1 січня 2013 року, обов'язково запитує від органів влади, підприємств, установ та організацій, які відповідно до законодавства проводили оформлення та/або реєстрацію прав, інформацію (довідки, засвідчені в установленому законодавством порядку копії документів тощо), необхідну для такої реєстрації, у разі відсутності доступу до відповідних носіїв інформації, що містять відомості, необхідні для проведення державної реєстрації прав, чи у разі відсутності необхідних відомостей в єдиних та державних реєстрах, доступ до яких визначено цим Законом, та/або у разі, якщо відповідні документи не були подані заявником, крім випадків, коли державна реєстрація прав, похідних від права власності, здійснюється у зв'язку із вчиненням нотаріальної дії та такі документи були надані у зв'язку з вчиненням такої дії.

Однак, всупереч зазначеним вимогам законодавства України приватним нотаріусом Каравай Н.В. не вчинено жодних дій щодо отримання інформації від Київської міської ради щодо прийняття останньою рішення щодо передачі у власність або користування зазначених земельних ділянок в установленому законом порядку.

З викладеного вбачається, що приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Каравай Н.В. в порушення встановленого Законом порядку та всупереч передбаченій процедурі державної реєстрації речових прав прийнято протиправні рішення про державну реєстрацію права постійного користування на земельні ділянки з кадастровими номерами 8000000000:62:212:0008 та 8000000000:62:211:0127 за СТОВ «НОВА УКРАЇНА».

Відповідно до пункту 4 частини першої статті 24 Закону у разі, якщо подані документи не дають змоги встановити набуття, зміну або припинення речових прав на нерухоме майно та їх обтяження у державній реєстрації прав та їх обтяжень має бути відмовлено.

Пунктами 2, 3 частини першої статті 24 Закону встановлено, що державний реєстратор відмовляє в державній реєстрації прав, якщо заяву про державну реєстрацію прав подано неналежною особою та подані документи не відповідають вимогам, встановленим цим Законом.

Враховуючи зазначене, державний реєстратор на підставі пунктів 2 та 3 частини першої статті 24 Закону зобов'язаний був прийняти рішення про відмову в державній реєстрації прав.

Отже, приватний нотаріус Каравай Н.В., приймаючи рішення від 30.09.2020 №№ 54327210 та 54332518, порушила вимоги законодавства України, реєструючи за СТОВ «НОВА УКРАЇНА» право постійного користування на Земельні ділянки.

З аналізу наведених норм законодавства вбачається, що інститут реєстрації речового права — це за своєю суттю є підтвердження державою речового права на майно за відповідною особою. При цьому держава наділена повноваженнями

підтвердити таке право особи виключно у тому випадку, якщо ця особа набула таке речове право законно. Набуття особою речового права на майно в обхід закону та надання державі документів, які не відповідають вимогам законодавства з метою ведення держави в оману задля реєстрації відповідного права на майно, не може свідчити про правомірне набуття особою майна у користування, а відтак є підставою для скасування відповідної державної реєстрації на це майно.

Підсумовуючи вищезазначене можна зробити висновок, що дії державного реєстратора є незаконними та такими, що призвели до негативних наслідків для територіальної громади міста Києва у вигляді позбавлення права розпоряджатись та користуватись своїм майном.

Таким чином, рішення приватного нотаріуса Каравай Н.В. про державну реєстрацію прав та їх обтяжень від 30.09.2019 №№ 54327210, 54332518 є незаконними та такими, що порушують норми законодавства з питань здійснення державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень і підлягають скасуванню.

Законом України від 05.12.2019 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії рейдерству», який набрав чинності з 16.01.2020, статтю 26 Закону викладено у новій редакції.

Так, відповідно до пунктів 1, 2, 3 частини 3 статті 26 Закону (в редакції, чинній з 16.01.2020) відомості про речові права, обтяження речових прав, внесені до Державного реєстру прав, не підлягають скасуванню та/або вилученню. У разі скасування рішення державного реєстратора про державну реєстрацію прав на підставі судового рішення чи у випадку, передбаченому підпунктом "а" пункту 2 частини 6 статті 37 цього Закону, а також у разі визнання на підставі судового рішення недійсними чи скасування документів, на підставі яких проведено державну реєстрацію прав, скасування на підставі судового рішення державної реєстрації прав, державний реєстратор чи посадова особа Міністерства юстиції України (у випадку, передбаченому підпунктом "а" пункту 2 частини 6 статті 37 цього Закону) проводить державну реєстрацію набутих, зміни чи припинення речових прав відповідно до цього Закону. Ухвалення судом рішення про скасування рішення державного реєстратора про державну реєстрацію прав, визнання недійсними чи скасування документів, на підставі яких проведено державну реєстрацію прав, а також скасування державної реєстрації прав допускається виключно з одночасним визнанням, зміною чи припиненням цим рішенням речових прав, обтяжень речових прав, зареєстрованих відповідно до законодавства (за наявності таких прав).

При цьому з метою ефективного захисту порушених прав уточнено, що ухвалення зазначених судових рішень обов'язково має супроводжуватися одночасним визнанням, зміною чи припиненням цим рішенням речових прав, обтяжень речових прав, зареєстрованих відповідно до законодавства (за наявності таких прав).

Дана позиція узгоджується з висновками Верховного Суду, викладеним у постановках від 09.12.2020 у справі № 922/476/20, від 23.06.2020 у справах

№№ 906/516/19, 905/633/19, 922/2589/19, від 30.06.2020 у справі № 922/3130/19 та від 03.09.2020 у справі № 914/1201/19.

Враховуючи зазначене, ефективним захистом порушеного права територіальної громади міста Києва в особі Київської міської ради є також припинення права постійного користування за СТОВ «НОВА УКРАЇНА» на земельні ділянки з кадастровими номерами 8000000000:62:212:0008 та 8000000000:62:211:0127.

Щодо підсудності спору

Згідно з частиною другою статті 4 Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК України) юридичні особи та фізичні особи - підприємці, фізичні особи, які не є підприємцями, державні органи, органи місцевого самоврядування мають право на звернення до господарського суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав та законних інтересів у справах, віднесених законом до юрисдикції господарського суду, а також для вжиття передбачених законом заходів, спрямованих на запобігання правопорушенням.

Пунктом 3.1 постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 24.10.2011 року № 10 «Про деякі питання підвідомчості і підсудності справ господарським судам» зазначено, що господарському суду підвідомчий господарський спір, зокрема, за умови наявності між сторонами, по-перше, господарських відносин, врегульованих Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, іншими актами господарського і цивільного законодавства, по-друге, спору про право, що виникає з відповідних відносин.

Відповідно до висновку Великої Палати Верховного Суду, викладеного в постанові від 04.09.2018 року у справі № 823/2042/16, спір, що розглядається у зазначеній справі, не є спором між учасниками публічно-правових відносин, оскільки відповідач, приймаючи оскаржуване рішення про державну реєстрацію прав на нерухоме майно (право оренди на спірну земельну ділянку), не мав публічно-правових відносин саме з позивачем. Прийняте відповідачем оскаржуване рішення про державну реєстрацію стосувалось реєстрації права іншої особи, а не позивача. Натомість, приватноправові відносини вирізняються наявністю майнового чи немайнового особистого інтересу учасника. Спір має приватноправовий характер, якщо він обумовлений порушенням або загрозою порушення, як правило, майнового приватного права чи інтересу.

Відповідно до висновку Великої Палати Верховного Суду, викладеного в постанові від 14.11.2018 року у справі № 815/5592/17, суди під час визначення предметної юрисдикції справ повинні виходити із суті права та/або інтересу, за захистом якого звернулася особа, заявлених вимог, характеру спірних правовідносин, змісту та юридичної природи обставин у справі.

Згідно з частинами першою та четвертою статті 11 Цивільного кодексу України цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки. У випадках, встановлених актами цивільного законодавства, цивільні права та обов'язки

виникають безпосередньо з актів органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим або органів місцевого самоврядування. Згідно з пунктом 10 частини другої статті 16 Цивільного кодексу цивільні права та інтереси суд може захистити в спосіб визнання незаконними рішення, дій чи бездіяльності органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб.

ЗК України є, зокрема, тим актом цивільного законодавства, який передбачає підставою виникнення цивільних прав та обов'язків акти органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування.

Так, відповідно до частин другої та третьої статті 78 ЗК України право власності на землю набувається та реалізується на підставі Конституції України, цього Кодексу, а також інших законів, що видаються відповідно до них. Земля в Україні може перебувати у приватній, комунальній та державній власності. Згідно з частиною першою статті 116 ЗК України громадяни та юридичні особи набувають права власності та права користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування в межах їх повноважень, визначених цим Кодексом, або за результатами аукціону.

За статтею 122 ЗК України вирішення питань щодо передачі земельних ділянок у власність або у користування із земель державної чи комунальної власності належить до компетенції відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, через які також згідно зі статтями 83, 84 ЗК України набувається та реалізується право комунальної власності на землю та право державної власності на землю. Комунальною власністю є землі, які належать на праві власності територіальним громадам сіл, селищ, міст, в державній власності перебувають усі землі України, крім земель комунальної та приватної власності.

Статтею 80 ЗК України встановлено, що самотійними суб'єктами права власності на землю є, зокрема, територіальні громади, які реалізують це право безпосередньо або через органи місцевого самоврядування, - на землі комунальної власності, а також держава, яка реалізує це право через відповідні органи державної влади, - на землі державної власності.

Згідно зі статтею 1 ГПК України підприємства, установи, організації, інші юридичні особи (у тому числі іноземні), громадяни, які здійснюють підприємницьку діяльність без створення юридичної особи і в установленому порядку набули статусу суб'єкта підприємницької діяльності, мають право звертатися до господарського суду згідно з встановленою підвідомчістю господарських справ за захистом своїх порушених або оспорюваних прав і охоронюваних законом інтересів, а також для вжиття передбачених цим Кодексом заходів, спрямованих на запобігання правопорушенням.

Частиною другою статті 20 Господарського кодексу України (у зазначеній редакції) встановлено, що кожний суб'єкт господарювання та споживач має право на захист своїх прав і законних інтересів. Права та законні інтереси зазначених суб'єктів захищаються шляхом, зокрема, визнання повністю або

частково недійсними актів органів державної влади та органів місцевого самоврядування, актів інших суб'єктів, що суперечать законодавству, порушують права та законні інтереси суб'єкта господарювання або споживачів.

Оскільки порушене право є правом розпорядження майном (складовою правомочностей власника), не пов'язаним із захистом прав, свобод чи інтересів позивача у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органу місцевого самоврядування, а стосується захисту його приватних інтересів, а тому такий спір має вирішуватися в порядку цивільного судочинства. Проте, у зв'язку з тим, що сторонами в спорі є юридичні особи, такий спір підлягає розгляду за правилами господарського судочинства.

Оскарження рішення про державну реєстрацію права на нерухоме майно безпосередньо пов'язане із захистом позивачем свого цивільного права у спорі щодо земельної ділянки з особою, яка не заперечує законності дій державного реєстратора з реєстрації за нею права на нерухоме майно. Такий спір має приватноправовий характер. З огляду на суб'єктний склад сторін спору він має вирішуватися за правилами господарського судочинства. (Постанова ВП ВС від 27.06.2018 у справі № 815/6945/16 та від 04.09.2018 № 823/2042/16).

З огляду на зазначене, даний спір повинен вирішуватись судами за правилами Господарського процесуального кодексу України.

Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести в зв'язку із розглядом справи

Відповідно до статті 4 Закону України «Про судовий збір» судовий збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому відповідна заява або скарга подається до суду, - у відсотковому співвідношенні до ціни позову та у фіксованому розмірі.

За подання до суду позовної заяви немайнового характеру, яка подана юридичною особою або фізичною особою – підприємцем сплачується 1 розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Статтею 7 Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» встановлено, що прожитковий мінімум для працездатних осіб з 1 січня 2021 року становить 2270,00 гривні.

Згідно з абзацу 2 частини третьої статті 6 Закону України «Про судовий збір» у разі коли в позовній заяві об'єднано дві і більше вимог немайнового характеру, судовий збір сплачується за кожну вимогу немайнового характеру.

Київською міською радою заявлено 4 вимоги немайнового характеру. Таким чином, за подання даної заяви підлягає сплаті судовий збір у розмірі 9 080,00 гривень.

У той же час, статтею 129 ГПК України встановлено, що судові витрати, пов'язані з розглядом справи, покладаються у разі задоволення позову - на відповідача.

Відповідно до статті 175 ГПК України, Київська міська рада підтверджує:

- що позивачем не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав;
- вжиття заходів забезпечення позову до подання позову не здійснювалось;
- з наявних оригіналів документів додаємо витяги з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;
- оригінал рішення Київської міської ради від 21.10.2004 № 655/2065 передано на зберігання до Державного архіву міста Києва виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації);
- з приводу листів-згод СТОВ «НОВА УКРАЇНА» від 19.06.2007 № 26/07, від 28.07.2007 № 28/07 та від 16.05.2008 №№ 02-16/05, 01-16/05 щодо припинення їм права користування земельною ділянкою, повідомляємо, що відсутні оригінали, у зв'язку з виїмкою кадастрових справ, що підтверджується протоколом виїмки від 16.05.2008;
- копії листів-згод СТОВ «НОВА УКРАЇНА» 19.06.2007 № 26/07, від 28.07.2007 № 28/07 наявні в Департаменті земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації);
- з приводу інших доказів, на підставі яких проведено державну реєстрацію права власності, додаємо клопотання про витребування доказів;
- заходи досудового врегулювання спору Позивачем не вживались.

Враховуючи вищезазначене та керуючись статтями 4, 12, 20, 162, 171 Господарського процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Прийняти позовну заяву до розгляду та відкрити провадження у справі.
2. Задовольнити позовну заяву в повному обсязі.
3. Визнати протиправним та скасувати рішення приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Каравай Надії Володимирівни від 30.09.2020 індексний номер 54327210 про державну реєстрацію права постійного користування на земельну ділянку з кадастровим номером 8000000000:62:212:0008, площею 96,2065 га за сільськогосподарським товариством з обмеженою відповідальністю «НОВА УКРАЇНА».
4. Визнати протиправним та скасувати рішення приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Каравай Надії Володимирівни від 30.09.2020 індексний номер 54332518 про державну реєстрацію права постійного користування на земельну ділянку з кадастровим номером 8000000000:62:211:0127, площею 278, 9776 га за сільськогосподарським товариством з обмеженою відповідальністю «НОВА УКРАЇНА».
5. Припинити право постійного користування за сільськогосподарським товариством з обмеженою відповідальністю «НОВА УКРАЇНА» на земельну ділянку з кадастровим номером 8000000000:62:212:0008.

6. Припинити право постійного користування за сільськогосподарським товариством з обмеженою відповідальністю «НОВА УКРАЇНА» на земельну ділянку з кадастровим номером 8000000000:62:211:0127.
7. Справу розглядати за участю представника Київської міської ради за правилами загального позовного провадження.
8. Судові витрати стягнути солідарно з відповідачів.

Додатки:

1. Докази сплати судового збору на __ арк. в 1 прим (для суду);
2. Клопотання про витребування доказів на __ арк. в 1 прим (для суду);
3. Копія рішення Київської міської ради від 21.10.2004 № 655/2065 на 2 арк. в 1 прим;
4. Копія листа-згоди СТОВ «НОВА УКРАЇНА» від 19.07.2007 № 26/07 на 2 арк. в 1 прим;
5. Копія листа-згоди СТОВ «НОВА УКРАЇНА» від 28.07.2007 № 28/07 на 2 арк. в 1 прим;
6. Інформація з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно від 27.05.2021 № 258548208 на 4 арк в 1 прим;
7. Інформація з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно від 27.05.2021 № 258541409 на 3 арк в 1 прим;
8. Копія протоколу виїмки від 16.05.2008 на 2 арк. в 1 прим;
9. Копія довіреності уповноваженого представника на 1 арк.. в 1 прим (для суду)
10. Копія Положення на 5 арк. в 1 прим (для суду)
11. Копія Посадової інструкції на 4 арк. в 1 прим (для суду)
12. Копія наказу про призначення на посаду на 1 арк. в 1 прим (для суду)
13. Докази направлення позову з додатками сторонам на 1 арк. (для суду).

**Представник
Київської міської ради**

Гончаров О.В.

14.07.2021